

RÅDSDIREKTIV 96/98/EF

av 20. desember 1996

om skipsutstyr(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 84 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Innenfor rammen av den felles transportpolitikk er det nødvendig å treffe ytterligere tiltak for ivareta sikkerheten på området sjøtransport.
- 2) Fællesskapet er meget bekymret over sjøulykker, særlig dem som medfører tap av menneskeliv og forurensning av medlemsstatenes hav og kyster.
- 3) Faren for at det inntreffer sjøulykker kan reduseres effektivt ved hjelp av felles standarder som garanterer et høyt sikkerhetsnivå for utstyret skipene har om bord. Prøvingsstandarder og prøvingsmetoder kan ha stor innvirkning på utstyrets framtidige yteevne.
- 4) I henhold til internasjonale konvensjoner plikter flaggstatene å påse at utstyr som skipene har om bord, oppfyller visse sikkerhetskrav, og å utstede relevante sertifikater. For dette formål har de internasjonale standardiseringsorganene og Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) utviklet prøvingsstandarder for visse typer skipsutstyr. Nasjonale prøvingsstandarder for gjennomføring av internasjonale standarder overlater et visst

rom for skjønn til sertifiseringsmyndighetene, som befinner seg på ulike nivåer med hensyn til kvalifikasjoner og erfaring. Dette medfører forskjeller i sikkerhetsnivå for produkter hvis samsvar med relevante internasjonale sikkerhetsstandarder er blitt bekreftet av vedkommende nasjonale myndigheter, samt en sterk uvilje blant medlemsstatene til å godta uten ytterligere kontroll at skip som seiler under deres flagg, har utstyr om bord som er godkjent av andre medlemsstater.

- 5) Det må fastsettes felles regler for å fjerne forskjellene i gjennomføringen av internasjonale standarder. Slike felles regler vil føre til at unøvendige kostnader og administrative framgangsmåter i forbindelse med godkjenning av utstyr forsvinner, at driftsforholdene og konkurranseevnen til sjøtransporten i Fællesskapet forbedres, og at tekniske handelshindringer fjernes ved hjelp av samsvarsmerket som påføres utstyret.
- 6) I sin resolusjon av 8. juni 1993 om en felles politikk for sikkerheten til sjøs⁽⁴⁾ anmodet Rådet Kommisjonen om å fremme forslag med henblikk på å harmonisere gjennomføringen av IMOs standarder og framgangsmåtene for godkjenning av skipsutstyr.
- 7) Slik harmonisering kan skje bare gjennom et tiltak på fællesskapsplan, ettersom medlemsstatene verken på selvstendig grunnlag eller gjennom internasjonale organisasjoner har mulighet til å etablere det samme sikkerhetsnivå for utstyret.
- 8) Et rådsdirektiv er det juridiske dokument som er egnet i denne sammenheng, fordi det gir en ramme for ensartet og obligatorisk anvendelse av internasjonale prøvingsstandarder i medlemsstatene.
- 9) Utstyr som i henhold til de viktigste internasjonale konvensjoner obligatorisk skal finnes om bord og godkjennes av nasjonale myndigheter i samsvar med de sikkerhetsstandarder som er fastlagt i internasjonale konvensjoner eller resolusjoner, bør tas i betraktning i første rekke.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT L 46 av 17.2.1997, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 119/98 av 18. desember 1998 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. C 218 av 23.8.1995, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 101 av 3.4.1996, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 29. november 1995 (EFT nr. C 339 av 18.12.1995, s. 21), Rådets felles holdning av 18. juni 1996 (EFT nr. C 248 av 26.8.1996, s. 10) og europaparlamentsbeslutning av 24. oktober 1996 (EFT nr. C 347 av 18.11.1996).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 271 av 7.10.1993, s.

- 10) En rekke direktiver sikrer fri omsetning av visse produkter som bl.a. kan brukes som utstyr om bord i skip, men berører ikke medlemsstatenes sertifisering av dette utstyret i samsvar med de internasjonale konvensjoner som gjelder på området. Det må derfor fastsettes nye felles regler som særlig får anvendelse på utstyr som skal anbringes om bord i skip.
- 11) Det er nødvendig å fastlegge nye prøvingsstandarder, fortrinnsvis på internasjonalt plan, for utstyr som det ennå ikke finnes standarder for, eller som ikke har tilstrekkelig detaljerte standarder.
- 12) Medlemsstatene bør sikre at de meldte organer som vurderer om utstyret er i samsvar med prøvingsstandardene, er uavhengige, effektive og har den faglige kompetanse som kreves for at de kan utføre sine oppgaver.
- 13) Samsvar med internasjonale prøvingsstandarder kan best fastslås ved hjelp av rutinene for samsvarsvurdering fastsatt i rådsbeslutning 93/465/EØF av 22. juli 1993 om modulene for de forskjellige fasene i rutinene for samsvarsvurdering og reglene for påføring og bruk av CE-samsvarsmerking til bruk i direktivene om teknisk harmonisering⁽¹⁾.
- 14) Ikke ved noen av bestemmelsene i dette direktiv begrenses den rett en flaggstats myndigheter i henhold til internasjonale konvensjoner har til å utføre driftsmessig funksjonsprøving om bord i skip som de har utstedt sikkerhetssertifikat for, forutsatt at slik prøving ikke overlapper rutinene for samsvarsvurdering.
- 15) Generelt bør utstyr som omfattes av dette direktiv, være forsynt med et merke som viser at det er i samsvar med kravene i dette direktiv.
- 16) Medlemsstatene kan i visse tilfeller treffe foreløpige tiltak for å begrense eller forby bruk av utstyr med samsvarsmerke.
- 17) Bruk av utstyr uten samsvarsmerke kan tillates i ekstraordinære tilfeller.
- 18) En forenklet framgangsmåte med en forskriftskomiteé må anvendes ved endring av dette direktiv —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Dette direktiv har som formål på den ene side å styrke sikkerheten til sjøs og hindre havforurensning ved at relevante internasjonale dokumenter får en ensartet anvendelse på utstyr nevnt i vedlegg A som skal anbringes om bord i skip som det i henhold til internasjonale konvensjoner er utstedt sikkerhetssertifikater for av medlemsstatene eller på vegne av medlemsstatene, og på den annen side å sikre fri omsetning av dette utstyret i Fellesskapet.

Artikkel 2

I dette direktiv menes med:

- a) «rutiner for samsvarsvurdering», rutinene fastsatt i dette direktivs artikkel 10 og vedlegg B,
- b) «utstyr», artiklene oppført i vedlegg A.1 og A.2 som skal anbringes om bord i skip for å brukes i henhold til internasjonale dokumenter, eller som frivillig anbringes om bord for å brukes, og som skal godkjennes av flaggstatens myndigheter i henhold til internasjonale dokumenter,
- c) «radiokommunikasjonsutstyr», utstyret som kreves i kapittel IV i SOLAS-konvensjonen av 1974, som endret i 1988 med hensyn til Det globale maritime nød- og sikkerhetssystem (GMDSS), og de toveis VHF-radiotelefonapparater som kreves i regel III/6.2.1 i nevnte konvensjon,
- d) «internasjonale konvensjoner»,
- den internasjonale konvensjon av 1966 om lastelinjer, LL66,
 - konvensjonen av 1972 om internasjonale regler til forebygging av sammenstøt på sjøen (COLREG-konvensjonen),
 - den internasjonale konvensjon av 1973 om hindring av forurensning fra skip (MARPOL-konvensjonen) og
 - den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (SOLAS-konvensjonen),
- med tilhørende protokoller og endringer som er i kraft på datoen for vedtakelsen av dette direktiv,
- e) «internasjonale dokumenter», de relevante internasjonale konvensjoner samt relevante resolusjoner og rundskriv fra Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) og de internasjonale prøvingsstandarder som gjelder på området,
- f) «merke», symbolet som er nevnt i artikkel 11 og gjengitt i vedlegg D,
- g) «meldt organ», ethvert organ som er utpekt av vedkommende nasjonale myndighet i en medlemsstat i samsvar med artikkel 9,
- h) «anbrakt om bord», installert eller plassert om bord i et skip,
- i) «sikkerhetssertifikater», de sertifikater som utstedes av en medlemsstat eller på vegne av medlemsstaten i samsvar med internasjonale konvensjoner,

⁽¹⁾ EFT nr. C 220 av 30.8.1993, s. 23.

- j) «skip», ethvert skip som hører inn under de internasjonale konvensjoners virkeområde. Denne definisjonen skal ikke omfatte krigsskip,
- k) «felleskapsskip», ethvert skip som det i henhold til internasjonale konvensjoner er utstedt sikkerhetsattest for av medlemsstatene eller på vegne av medlemsstatene. Denne definisjon omfatter ikke de tilfeller der myndighetene i en medlemsstat utsteder sertifikat for et skip på anmodning fra myndighetene i en tredjestat,
- l) «nytt skip», ethvert skip som har fått kjølen strukket, eller som befinner seg på et tilsvarende byggestadium på eller etter datoen for ikrafttredelsen av dette direktiv. I denne definisjon menes med «tilsvarende byggestadium», det stadium der
- i) byggingen av et bestemt skip blir påbegynt og
 - ii) montering av minst 50 tonn eller 1 % av skipets anslåtte samlede byggemasse er påbegynt, avhengig av hvilken verdi som er den laveste,
- m) «eksisterende skip», ethvert skip som ikke er et nytt skip,
- n) «prøvningsstandarder», de standarder som er vedtatt av
- Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO),
 - Den internasjonale standardiseringsorganisasjon (ISO),
 - Den internasjonale elektrotekniske standardiseringsorganisasjon (IEC),
 - Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN),
 - Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering (CENELEC) og
 - Det europeiske standardiseringsinstitutt for telekommunikasjoner (ETSI),
- og som er i kraft den dag dette direktiv vedtas, og som er utarbeidet i samsvar med de relevante internasjonale konvensjoner samt med relevante resolusjoner og rundskriv fra IMO for å definere prøvingsmetoder og prøvningsresultater, men utelukkende i den form som er nevnt i vedlegg A,
- o) «typegodkjenning», rutinene for vurdering av utstyr produsert i samsvar med relevante prøvningsstandarder, samt utstedelse av det aktuelle sertifikat.

Artikkel 3

1. Dette direktiv får anvendelse på utstyr til bruk om bord i
 - a) et nytt fellesskapsskip, uavhengig av om det befinner seg i Fellesskapet på byggetidspunktet,
 - b) et eksisterende fellesskapsskip
 - dersom det tidligere ikke hadde slikt utstyr om bord, eller
 - dersom utstyr det tidligere hadde om bord, skiftes ut, med mindre noe annet er tillatt i henhold til internasjonale konvensjoner,
 uavhengig av om skipet befinner seg i Fellesskapet på det tidspunkt utstyret anbringes om bord.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på utstyr som på ikrafttredelsesdatoen for direktivet allerede er anbrakt om bord i et skip.

3. Uten hensyn til det forhold at utstyret nevnt i nr. 1 med hensyn til fri omsetning kan omfattes av anvendelsesområdet for andre direktiver enn dette direktiv, særlig rådsdirektiv 89/336/EØF av 3. mai 1989 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽¹⁾ og rådsdirektiv 89/686/EØF av 21. desember 1989 om tilnærming av medlemsstatenes lover om personlig verneutstyr⁽²⁾, skal det aktuelle utstyret for dette formål utelukkende underkastes bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 4

Den enkelte medlemsstat eller den organisasjon som handler på medlemsstatens vegne, skal når den utsteder eller fornyer de relevante sikkerhetsattest, påse at utstyret om bord i et fellesskapsskip som den utsteder sikkerhetsattest for, oppfyller kravene i dette direktiv.

Artikkel 5

1. Utstyr som er oppført i vedlegg A.1 og anbrakt om bord i et fellesskapsskip på datoen nevnt i artikkel 20 nr. 1 annet ledd eller senere, skal oppfylle gjeldende krav i de internasjonale dokumentene som er nevnt i vedlegget.
2. Det forhold at utstyret er i samsvar med relevante krav i internasjonale konvensjoner samt i resolusjoner og rundskriv fra Den internasjonale sjøfartsorganisasjon, skal fastslås utelukkende i henhold til de relevante prøvningsstandarder samt rutinene for samsvarsvurdering nevnt i vedlegg A.1. For alt utstyr oppført i vedlegg A.1 der både IECs og ETSIs prøvningsstandarder er angitt, skal standardene anses som alternativer, og produsenten eller

(¹) EFT nr. L 139 av 23.5.1989, s. 19. Direktivet sist endret ved direktiv 93/68/EØF (EFT nr. L 220 av 31.8.1993, s. 1).

(²) EFT nr. L 399 av 30.12.1989, s. 18. Direktivet sist endret ved direktiv 93/95/EØF (EFT nr. L 276 av 9.11.1993, s. 11).

dennes representant etablert i Fellesskapet kan velge hvilken som skal brukes.

3. Utstyret som er oppført i vedlegg A.1 og produsert før datoen nevnt i nr. 1, kan også i et tidsrom på to år fra nevnte dato markedsføres og anbringes om bord i et fellesskapsskip som har fått sine sikkerhets sertifikater utstedt av en medlemsstat eller på vegne av medlemsstaten i samsvar med internasjonale konvensjoner, forutsatt at utstyret er produsert i samsvar med rutine for typegodkjenning som allerede var i kraft på medlemsstatens territorium før vedtakelsesdatoen for dette direktiv.

Artikkel 6

1. Medlemsstatene skal ikke forby at utstyr nevnt i vedlegg A.1 som er forsynt med merket eller på andre måter oppfyller bestemmelsene i dette direktiv, markedsføres eller anbringes om bord i et fellesskapsskip, eller nekte å utstede eller fornye sikkerhets sertifikater i denne forbindelse.

2. Vedkommende myndighet skal ha utstedt en radiolisens i samsvar med det internasjonale radioreglement for den utsteder det relevante sikkerhets sertifikat.

Artikkel 7

1. Etter datoen for ikrafttredelsen av dette direktiv skal Fellesskapet anmode IMO eller eventuelt de europeiske standardiseringsorganisasjoner om å utarbeide detaljerte standarder for utstyret oppført i vedlegg A.2.

2. Anmodningen nevnt i nr. 1 skal framlegges av

- formannskapet i Rådet og Kommissjonen når den sendes til IMO,
- Kommissjonen, i samsvar med rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsprosedyre for tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾, når den sendes til de europeiske standardiseringsorganisasjoner. Mandatene som Kommissjonen gir, skal ta sikte på utvikling av internasjonale standarder gjennom samarbeid mellom europeiske organer og tilsvarende organer på internasjonalt plan.

3. Medlemsstatene skal gjøre sitt ytterste for å påse at de internasjonale organisasjoner, herunder IMO, raskt sørger for å utarbeide nevnte standarder.

4. Kommissjonen skal regelmessig kontrollere utviklingen av prøvingsstandarder.

5. Dersom de internasjonale organisasjoner, herunder IMO, ikke kan vedta eller avslår å vedta de relevante prøvingsstandarder for en bestemt type utstyr innen en rimelig frist, kan det vedtas standarder på bakgrunn av de europeiske standardiserings-

organisasjoners arbeid etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18.

6. Når prøvingsstandardene nevnt i nr. 1 eller nr. 5 for en bestemt type utstyr vedtas eller eventuelt trer i kraft, kan utstyret overføres fra vedlegg A.2 til vedlegg A.1 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18, og bestemmelsene i artikkel 5 får anvendelse fra datoen for overføringen.

Artikkel 8

1. Et nytt skip, uansett hvilket flagg det seiler under, som ikke er registrert i en medlemsstat, men som skal overføres til en medlemsstats register, skal ved overføringen inspiseres av den nye flaggstaten, slik at det kan kontrolleres om utstyret faktisk er i samsvar med skipets sikkerhets sertifikater og enten oppfyller bestemmelsene i dette direktiv og er forsynt med merket eller på en måte den berørte medlemsstats myndigheter finner tilfredsstillende, tilsvarende utstyr som er typegodkjent i samsvar med dette direktiv.

2. Utstyr som ikke er forsynt med merket, eller som myndighetene ikke anser som tilsvarende, skal erstattes.

3. For utstyr som i henhold til denne artikkel anses som tilsvarende, skal medlemsstaten utstede et sertifikat som alltid skal følge utstyret, og som omfatter flaggmedlemsstatens tillatelse til at utstyret anbringes om bord i skipet, samt alle restriksjoner eller bestemmelser som gjelder bruken av det.

4. Med hensyn til radiokommunikasjonsutstyr skal flaggstatens myndigheter kreve at utstyret ikke på en urimelig måte påvirker radiofrekvensspekteret.

Artikkel 9

1. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke organer de har utpekt til å gjennomføre rutine nevnt i artikkel 10 og de særskilte oppgaver disse organene er utpekt til å utføre, samt det identifikasjonsnummer Kommissjonen på forhånd har tildelt dem. Hvert organ skal framlegge for den medlemsstat som har til hensikt å foreta utpekingen, utførlige opplysninger om og bevis for at kriteriene definert i vedlegg C er oppfylt.

2. Den enkelte medlemsstat skal minst hvert annet år la myndighetene eller et upartisk eksternt organ utpekt av myndighetene gjennomføre en kontroll av oppgavene som de meldte organer utfører på vegne av medlemsstaten. Denne kontrollen skal sikre at hvert enkelt meldt organ fortsatt oppfyller kriteriene oppført i vedlegg C.

3. En medlemsstat som utpeker et organ, skal trekke utpekingen tilbake dersom den fastslår at det meldte organ ikke lenger oppfyller kriteriene oppført i vedlegg C. Den skal umiddelbart underrette Kommissjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.

Artikkel 10

1. Rutinen for samsvarsvurdering som er detaljert beskrevet i vedlegg B, skal omfatte følgende:
 - i) EF-typeprøving (modul B); i tillegg skal alt utstyr underkastes, før det markedsføres, og avhengig av hvilken løsning produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet har valgt i henhold til vedlegg A.1,
 - a) EF-erklæring om typesamsvar (modul C),
 - b) EF-erklæring om typesamsvar (kvalitetssikring av produksjonen) (modul D),
 - c) EF-erklæring om typesamsvar (kvalitetssikring av produkter) (modul E),
 - d) EF-erklæring om typesamsvar (produktverifisering) (modul F) eller
 - ii) full EF-kvalitetssikring (modul H).
2. Erklæringen om typesamsvar skal gis skriftlig og inneholde opplysningene angitt i vedlegg B.
3. Dersom utstyret er produsert enkeltvis eller i et lite antall og ikke er serie- eller masseprodusert, kan EF-verifisering av enheter (modul G) anvendes som rutine for samsvarsvurdering.
4. Kommisjonen skal ajourføre listen over utstyr som er godkjent, og søknader som er trukket tilbake eller avslått, og gjøre den tilgjengelig for de berørte parter.

Artikkel 11

1. Utstyr nevnt i vedlegg A.1 som er i samsvar med de relevante internasjonale dokumenter og produsert i samsvar med rutinene for samsvarsvurdering, skal ha et merke som er påført av produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet.
2. Merket skal være fulgt av identifikasjonsnummeret for det meldte organ som foretok rutinen for samsvarsvurdering, dersom dette organet har deltatt i produksjonskontrollfasen, samt av de to siste sifrene i årstallet for påføring av merket. Det meldte organs identifikasjonsnummer skal påføres på organets ansvar, enten av organet selv eller av produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet.
3. Merket skal utformes grafisk som vist i vedlegg D.
4. Merket skal påføres utstyret eller utstyrets merkeplate slik at det er synlig, lett å lese og ikke kan slettes så lenge utstyret forventes å være i bruk. Dersom utstyret er av en slik art at dette ikke er mulig eller rimelig, skal merket påføres emballasjen, en e

5. Det er forbudt å påføre merker eller preging som kan villedde tredjemann med hensyn til betydningen og den grafiske utformingen av merket nevnt i dette direktiv.

6. Merket skal påføres i avslutningen av produksjonsfasen.

Artikkel 12

1. Uten hensyn til artikkel 6 kan den enkelte medlemsstat treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at det foretas stikkprøvekontroller av utstyr som er forsynt med merket, og som finnes på medlemsstatens marked, for å påse at utstyret er i samsvar med dette direktiv. Stikkprøvekontroller som ikke er fastsatt i modulene for samsvarsvurdering i vedlegg B, skal foretas for medlemsstatens regning.

2. Uten hensyn til artikkel 6 skal det etter anbringelse om bord i et fellesskapsskip av utstyr som er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, tillates at myndighetene i skipets flaggstat foretar en vurdering av utstyret, dersom det i henhold til internasjonale dokumenter kreves driftsmessig funksjonsprøving om bord for å ivareta sikkerheten og/eller hindre forurensning, forutsatt at slik prøving ikke overlapper rutinene for samsvarsvurdering som allerede er gjennomført. Flaggstatens myndigheter kan kreve at produsenten av utstyret, dennes representant etablert i Fellesskapet eller personen med ansvar for å markedsføre utstyret i Fellesskapet framlegger rapportene fra inspeksjonen eller prøvingen.

Artikkel 13

1. Dersom en medlemsstat ved inspeksjon eller på annen måte fastslår at utstyr som er nevnt i vedlegg A.1, selv om det er forsynt med merket og er korrekt installert, vedlikeholdt og brukt etter hensikten, kan sette mannskapets, passasjerenes og eventuelt andre personers helse og/eller sikkerhet i fare eller skade det marine miljø, skal medlemsstaten treffe alle passende midlertidige tiltak for å trekke det aktuelle utstyr tilbake fra markedet eller forby eller forhindre at det markedsføres eller brukes om bord i et skip som den har utstedt sikkerhetsattestifikater for. Medlemsstaten skal umiddelbart underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om tiltaket og oppgi grunnene for vedtaket, særlig hvorvidt manglende samsvar med dette direktiv skyldes:

- a) manglende overholdelse av artikkel 5 nr. 1 og 2,
 - b) feilaktig anvendelse av prøvingsstandardene nevnt i artikkel 5 nr. 1 og 2 eller
 - c) at det er mangler ved selve prøvingsstandardene.
2. Kommisjonen skal i god tid innlede samråd med de berørte parter. Dersom Kommisjonen etter slike samråd trekker den konklusjon at

— tiltakene er berettigede, skal den umiddelbart underrette den medlemsstat som tok initiativet, og de øvrige medlemsstatene. Når vedtaket nevnt i nr. 1 skyldes mangler ved selve prøvingsstandardene, skal Kommisjonen, etter å ha rådspurt de berørte parter, forelegge saken for komiteen nedsatt ved artikkel 18 innen en frist på to måneder dersom medlemsstaten som har gjort vedtaket, har til hensikt å opprettholde det, og skal innlede framgangsmåten omhandlet i artikkel 18,

— tiltakene ikke er berettigede, skal den umiddelbart underrette den medlemsstat som tok initiativet, og produsenten eller dennes representant etablert i Fællesskapet om dette.

3. Dersom utstyr som ikke er i samsvar, er forsynt med merket, skal passende tiltak treffes av medlemsstaten hvis myndighet den person eller de personer er underlagt som påførte merket. Medlemsstaten skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om dette.

4. Kommisjonen skal sørge for at medlemsstatene holdes informert om utviklingen og om resultatene av denne framgangsmåten.

Artikkel 14

1. Uten hensyn til artikkel 5 kan flaggstaten under ekstraordinære forhold i forbindelse med teknisk nyvinning tillate at utstyr som ikke oppfyller rutinene for samsvarsvurdering, anbringes om bord i et fællesskapsskip, dersom det gjennom prøving eller på annen måte som flaggstatens myndigheter finner tilfredsstillende, fastslås at det aktuelle utstyret er minst like effektivt som utstyr som oppfyller rutinene for samsvarsvurdering.

Med hensyn til radiokommunikasjonsutstyr skal flaggstatens myndigheter kreve at utstyret ikke på en urimelig måte påvirker radiofrekvensspekteret.

2. Ved slike prøvingsmetoder skal det ikke på noen måte skilles mellom utstyr produsert i flaggmedlemsstaten og utstyr produsert i andre medlemsstater.

3. For utstyr som omfattes av denne artikkel, skal flaggmedlemsstaten utstede et sertifikat som alltid skal følge utstyret, og som omfatter tillatelsen fra flaggmedlemsstaten til å anbringe utstyret om bord i et fællesskapsskip samt alle restriksjoner eller bestemmelser som gjelder bruken av det.

4. Dersom en medlemsstat tillater at utstyr som omfattes av denne artikkel, anbringes om bord i et fællesskapsskip, skal medlemsstaten umiddelbart gi Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene nærmere opplysninger i denne forbindelse samt rapporter om all relevant prøving og alle relevante vurderinger og rutiner for samsvarsvurdering.

5. Utstyret nevnt i nr. 1 skal tilføyes i vedlegg A.2 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18.

6. Dersom et skip med utstyr om bord som hører inn under anvendelsesområdet for nr. 1, overføres til en annen medlemsstat, skal den nye flaggstaten treffe alle tiltak som er nødvendige, herunder f.eks. prøving og praktiske demonstrasjoner, for å sikre at utstyret er minst like effektivt som utstyr som oppfyller rutinene for samsvarsvurdering.

Artikkel 15

1. Uten hensyn til artikkel 5 kan flaggstatens myndigheter tillate at utstyr som ikke oppfyller rutinene for samsvarsvurdering eller omfattes av artikkel 14, med sikte på prøving eller vurdering anbringes om bord i et fællesskapsskip, men utelukkende på følgende vilkår:

- a) utstyret skal ha et sertifikat utstedt av flaggmedlemsstaten som alltid skal følge utstyret, og som omfatter tillatelsen fra flaggmedlemsstaten til å anbringe utstyret om bord i skipet samt alle restriksjoner eller bestemmelser som gjelder bruken av det,
- b) tillatelsen skal gjelde et begrenset tidsrom,
- c) utstyret skal ikke brukes i stedet for utstyr som oppfyller kravene i dette direktiv, og skal ikke erstatte slikt utstyr, som skal forbli om bord i fællesskapsskipet i god stand og klart til umiddelbar anvendelse.

2. Med hensyn til radiokommunikasjonsutstyr skal flaggstatens myndigheter kreve at utstyret ikke på en urimelig måte påvirker radiofrekvensspekteret.

Artikkel 16

1. Dersom utstyret må erstattes i en havn utenfor Fællesskapet og det under ekstraordinære forhold som skal begrunnes utførlig overfor flaggstatens myndigheter, ikke er mulig å anbringe EFTypegodkjent utstyr om bord i rimelig tid og uten at det medfører forsinkelser eller kostnader, kan annet utstyr anbringes om bord etter følgende framgangsmåte:

- a) utstyret skal følges av dokumentasjon utstedt av en anerkjent organisasjon som anses å tilsvare et meldt organ, dersom det er inngått avtale mellom Fællesskapet og tredjestaten om gjensidig anerkjennelse av slike organisasjoner,
- b) dersom det viser seg at bestemmelsene i bokstav a) ikke kan overholdes, kan det om bord anbringes utstyr med dokumentasjon utstedt av en stat som er medlem i IMO og part i gjeldende avtaler, der det bekreftes at utstyret er i samsvar med de relevante krav fra IMO, med forbehold for nr. 2 og 3.

2. Flaggstatens myndigheter skal umiddelbart underrettes om hvilken type utstyr det gjelder, samt om utstyrets kjennetegn.

3. Flaggstatens myndigheter skal snarest mulig sikre at utstyret nevnt i nr. 1 samt prøvingsdokumentasjonen er i samsvar med relevante krav i internasjonale dokumenter og i dette direktiv.

4. Med hensyn til radiokommunikasjonsutstyr skal flaggstatens myndigheter kreve at utstyret ikke på en urimelig måte påvirker radiofrekvensspekteret.

Artikkel 17

Dette direktiv kan endres etter framgangsmåten i artikkel 18 for å

- anvende senere endringer av internasjonale dokumenter for dette direktivs formål,
- ajourføre vedlegg A, både ved å innføre nytt utstyr og overføre utstyr fra vedlegg A.2 til vedlegg A.1 og omvendt,
- tilføye muligheten for å bruke modul B + C og modul H for utstyr oppført i vedlegg A.1,
- la definisjonen av «prøvingsstandarder» i artikkel 2 omfatte andre standardiseringsorganisasjoner.

Artikkel 18

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 12 i rådsdirektiv 93/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fællesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last⁽¹⁾, etter framgangsmåten fastsatt i denne artikkel.

2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
- b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal

Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen to måneder etter at forslaget ble fremlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 19

Medlemsstatene skal yte hverandre bistand med sikte på effektiv gjennomføring og overholdelse av dette direktiv.

Artikkel 20

1. Medlemsstatene skal vedta og kunnngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30. juni 1998. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra 1. januar 1999.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunnngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Kommisjonen skal underrette de øvrige medlemsstatene om dette.

Artikkel 21

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunnngjøres i *De Europiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. desember 1996.

For Rådet

S. BARRETT

Formann

⁽¹⁾ EFT nr. L 247 av 5.10.1993, s. 19.

VEDLEGG A

Vedlegg A.1: Utstyr som det allerede finnes detaljerte prøvingsstandarder for i internasjonale dokumenter⁽¹⁾

I TILLEGG TIL DE INTERNASJONALE PRØVINGSSTANDARDE SOM ER UTTRYKKELIG NEVNT, ER DET I DE RELEVANTE KONVENSJONER FASTSATT VISSE BESTEMMELSER SOM SKAL ETTERPRØVES VED TYPEPRØVINGEN (TYPEGODKJENNINGEN)

1. Redningsutstyr

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder ⁽²⁾	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
1	Livbøyer	Regel III/4 & III,30	Regel III/7.1,31	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
2	Selvtennende lys for livbøyer	Regel III/4 & III,30	Regel III/7.1,31.2	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
3	Selvvirkende røyksignaler for livbøyer	Regel III/4 & III,30	Regel III/7.1,31.3	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
4	Redningsvester	Regel III/4 & III,30	Regel III/7.2,32	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
5	Redningsdrakter	Regel III/4 & III,30	Regel III/7.3,33	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
6	Redningsdrakter — redningsvester	Regel III/4 & III,30	Regel III/33.1.2	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
7	Termiske beskyttelsesmidler	Regel III/4 & III,30	Regel III/34	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
8	Fallskjermlys (pyrotekniske)	Regel III/4 & III,30	Regel III/35	IMO-resolusjon A 689 (17)		x		x		
9	Håndbluss (pyrotekniske)	Regel III/4 & III,30	Regel III/36	IMO-resolusjon A 689 (17)		x		x		

10	Flytende røyksignaler (pyrotekniske)	Regel III/4 & III,30	Regel III/37	IMO-resolusjon A 689 (17)		x		x		
11	Linekastende apparater (pyrotekniske)	Regel III/4 & III,30	Regel III/49	IMO-resolusjon A 689 (17)		x		x		
12	Oppblåsbare redningsflåter	Regel III/4 & III,30	Regel III/38,39	IMO-resolusjon A 689 (17)		x				
13	Stive redningsflåter	Regel III/4 & III,30	Regel III/38,40	IMO-resolusjon A 689 (17)		x				
14	Friflyt-arrangement for redningsflåte, hydrostatisk utløserenheter	Regel III/4 & III,30	Regel III/38.6.3	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
15	Livbåter	Regel III/4 & III,30	Regel III/41-46	IMO-resolusjon A 689 (17)		x			x	
16	Stive mann-overbord-båter	Regel III/4 & III,30	Regel III/47.1. & 2	IMO-resolusjon A 689 (17)		x			x	
17	Oppblåste mann-overbord-båter	Regel III/4 & III,30	Regel III/47	IMO-resolusjon A 689 (17)		x			x	
18	Utsetnings-innretninger med taljeløpere og vinsj (daviter)	Regel III/4 & III,30	Regel III/47	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x	x	
19	Friflyt-utsetningsinnretninger	Regel III/4 & III,30	Regel III/48.1 & 3	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
20	Frittfall-utsetningsinnretninger	Regel III/4 & III,30	Regel III/48.1 & 4	IMO-resolusjon A 689 (17)					x	

(¹) Dersom modul H forekommer i sjettede kolonne, er det nødvendig med sertifikat for designkontroll i tillegg til modul H.

(²) Dersom det vises til en IMO-resolusjon, dreier det seg om standardene i relevante deler av vedleggene til resolusjonen, med unntak av bestemmelser i selve resolusjonen.

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder ⁽²⁾	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
21	Utsettings- og innskipningsinnretninger	Regel III/4 & III,30	Regel III/48.1 & 5	IMO-resolusjon A 689 (17)		x			x	
22	Innskipningsleidere	Regel III/4 & III,30	Regel III/48.7	IMO-resolusjon A 689 (17)		x	x	x		
23	Lysreflekerende materialer	Regel III/4	Regel III/30.2.7	IMO-resolusjon A 658 (16)		x	x	x		
24	Toveis VHF-radio-telefonapparater	Regel III/4	Regel III/6.2.1	IMO-resolusjon A 694 (17) IMO-resolusjon A 762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945, utkast IEC 1097-12		x	x	x	x	
25	Radartransponder	Regel III/4	Regel III/6.2.2	IMO-resolusjon A 530 (13) IMO-resolusjon A 697 (17) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
26	Radarreflektor	Regel III/4	Regel III/38.5.1.14 Regel III/41.8.30	IMO-resolusjon A 384 (X) ISO 8729		x	x	x	x	

2. Hindring av havforurensning

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
27	Oljefiltreringsutstyr (for et oljeinnhold i spillvannet på høyst 15 ppm)	Vedlegg I Regel 16(4), (5) & (7)	Vedlegg I Regel 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)		x	x	x		

28	Detektorer for grensen mellom olje og vann	Vedlegg I Regel 15 (3) (b)	Vedlegg I Regel 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)		x	x	x		
29	Oljemålere	Vedlegg I Regel 16 (5)	Vedlegg I Regel 16 (2)	MEPC 60 (33)		x	x	x		
30	Behandlingsenheter som skal settes på eksisterende oljevann-separeringsutstyr (for et oljeinnhold i spillvannet på høyst 15 ppm)	Vedlegg I Regel 16 (5)	Vedlegg I Regel 16 (5)	IMO-resolusjon A 444 (XI)		x	x	x		
31	Overvåkings- og kontrollsystem for oljeutslipp fra oljetankskip	Vedlegg I Regel 15 (3)	Vedlegg I Regel 15 (3)	IMO-resolusjon A 586 (14)		x	x	x		
32	Renseanlegg	Vedlegg IV Regel 8 (b)	Vedlegg IV Regel 8 (b)	MEPC 2 (VI)		x	x	x	x	

3. Brannvern

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
33	Tungt antenkelige materialer til underste dekkskledning	Regel II-2/34.8 Regel II-2/49.3	Regel II-2/34.8 Regel II-2/49.3	IMO-resolusjon A 214 (VII) IMO-resolusjon A 687 (17) IMO MSC-rundskriv 549		x				
34	Bærbare brann-slokkingsapparater	Regel II-2/6.1	Regel II-2/6	EN 3		x	x	x		

4. Navigasjonsutstyr

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvursvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
35	Magnetkompass	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (b)	IMO-resolusjon A 382 (x) IMO-resolusjon A 394 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316		x	x	x	x	
36	Gyrokompas	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (d)	IMO-resolusjon A 694 (17) IMO-resolusjon A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728		x	x	x	x	
37	Radarutstyr	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (g) Regel V/12 (h)	IMO-resolusjon A 477 (XII) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 936 & 945		x	x	x	x	
38	Automatisk radarplotteanlegg (ARPA)	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (j)	IMO-resolusjon A 422 (XI) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 872		x	x	x	x	
39	Ekkolodd	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (k)	IMO-resolusjon A 224 (VII) IMO-resolusjon A 694 (17) ISO 9875 IEC 945		x	x	x	x	
40	Innretning som viser fart og distanse	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (l)	IMO-resolusjon A 478 (XII) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1023		x	x	x	x	
41	Måler for omdreiningshastighet	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (n)	IMO-resolusjon A 526 (13) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945		x	x	x	x	
42	Radiopileapparat	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (p)	IMO-resolusjon A 665 (16) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945		x	x	x	x	

43	Omega-utstyr	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (p)	IMO-resolusjon A 479 (XII) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1010		x	x	x	x	
44	Loran-C-utstyr	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (p)	IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1075		x	x	x	x	
45	Decca navigasjons- utstyr	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (p)	IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1135		x	x	x	x	
46	GPS-utstyr	Regel V/12 (r)	Regel V/12 (p)	IMO-resolusjon A 694(17) IEC 945 IEC 1108-1, utkast		x	x	x	x	

5. Radiokommunikasjonsutstyr

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
47	VHF-radioanlegg som kan sende og motta DSC og radiotelefoni	Regel IV/14	Regel IV/7.1.1	IMO-resolusjon A 524 (13) IMO-resolusjon A 609 (15) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493,541 ETS 300 162		x	x	x	x	
48	VHF-DSC-vaktmottaker	Regel IV/14	Regel IV/7.1.2	IMO-resolusjon A 609 (15) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493,541 ETS 300 338 ETS 300 162		x	x	x	x	

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvarsvurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
49	Radartransponder	Regel IV/14	Regel IV/7.1.3	IMO-resolusjon A 530 (13) IMO-resolusjon A 697 (17) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
50	NAVTEX-mottaker	Regel IV/14	Regel IV/7.1.4	IMO-resolusjon A 525 (13) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065		x	x	x	x	
51	EGC-mottaker	Regel IV/14	Regel IV/7.1.5	IMO-resolusjon A 570 (14) IMO-resolusjon A 664 (16) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 IIEC 1097-4, utkast ETS 300 460		x	x	x	x	
52	HF-radioutstyr for mottak av marin sikkerhetsinformasjon (MSI) (HF-NBDP-mottaker)	Regel IV/14	Regel IV/7.1.5	IMO-resolusjon A 700 (17) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-11, utkast ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067/A1		x	x	x	x	
53	406 MHz-nødradio-peilesender	Regel IV/14	Regel IV/7.1.6	IMO-resolusjon A 662 (16) IMO-resolusjon A 763 (18) IMO-resolusjon A 696 (17) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-2 IUT-R 633 ETS 300 066		x	x	x	x	

54	L-bånd-nødradio-peilesender	Regel IV/14	Regel IV/7.1.6	IMO-resolusjon A 661 (16) IMO-resolusjon A 662 (16) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-5, utkast IUT-R 632 INMARSAT System Definition Manual (SDM) ETS 300 372	x	x	x	x
55	2182 kHz vaktmottaker	Regel IV/14	Regel IV/7.2	IMO-resolusjon A 383 (X) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 ITU-R M 219	x	x	x	x
56	Alarmsignal-generator for radiotelefon	Regel IV/14	Regel IV/7.3	IMO-resolusjon A 421 (XI) IMO-resolusjon A 571 (14) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 ITU-R M 219	x	x	x	x
57	MF-radioanlegg som kan sende og motta DSC og radiotelefon	Regel IV/14	Regel IV/9.1.1 Regel IV/10.1.2	IMO-resolusjon A 610 (15) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338 ITU-R M 219	x	x	x	x
58	DSC-vaktmottaker for MF-radiotelefon	Regel IV/14	Regel IV/9.1.2 Regel IV/10.1.3	IMO-resolusjon A 610 (15) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-regel med endringer	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars vurdering					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
59	INMARSAT-A SES	Regel IV/14	Regel IV/10.1.1	IMO-resolusjon A 570 (14) IMO-resolusjon A 698 (17) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 SDM		x	x	x	x	
60	INMARSAT-C SES	Regel IV/14	Regel IV/10.1.1	IMO-resolusjon A 570 (14) IMO-resolusjon A 663 (16) IMO-resolusjon A 664 (16) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 SDM IEC 1097-4, utkast ETS 300 460		x	x	x	x	
61	MF/HF radioanlegg som kan sende og motta DSC, NBDP og radiotelefoni	Regel IV/14	Regel IV/10.2.1	IMO-resolusjon A 613 (15) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	
62	MF/HF radiotelefon DSC-vaktmottaker	Regel IV/14	Regel IV/10.2.2	IMO-resolusjon A 613 (15) IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	

Vedlegg A.2: Utstyr som det ennå ikke finnes detaljerte prøvingsstandarder for i internasjonale dokumenter

1. Redningsutstyr

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Internasjonale prøvingsstandarder
1	Innretning for utsetting og innskipning ved hjelp av evakueringsklie	Regel III/48.5	
2	Utsettingsinnretning for redningsflåte	Regel III/4 & III,30	IMO-resolusjon A 689 (17)

2. Brannvern

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Internasjonale prøvingsstandarder
3	Andre materialer enn stål til rør som skal gå gjennom skillevegger av typen «A» eller «B»	Regel II-2/18.2.1	For plastrør: IMO-resolusjon A 753 (18)
4	Andre materialer enn stål til rør som transporterer olje eller brennolje	Regel II-2/18.2.2	
5	Ikke bærbare og transportable brannsløkkingsapparater	Regel II-2/6.1 Regel II-2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Åndedrettsvern for brannmenn	Regel II-2/17.1.2	
7	Sprinkleranlegg (begrenset til sprinklerdyser og automatisk overrisling og alarmsignal)	Regel II-2/12.3, 36.1.2 & 36.2 Regel 41-2 nr. 5 & 52.2	ISO 6182
8	Fastmontert vannforstøvningssystem til brannsløkking i maskinrom	Regel II-2/10.1	
9	Fastmontert vannforstøvningssystem til brannsløkking i spesiallasterom	Regel II-2/37.1.3	IMO-resolusjon A 123 (V)
10	Kaldstart av aggregater (startinnretninger)	Regel II-1/44.2	
11	Brannslanger	Regel II-2/4.7.1	

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Internasjonale prøvingsstandarder
12	Kombinerte dyser	Regel II-2/4.8.4 Regel II-2/41 — 2 nr. 1.5	
13	Elektrisk sikkerhetslampe	Regel II-2/17.1.1.4	
14	Røykdetektorer	Regel II-2/13.3.2	
15	Varmedetektorer	Regel II-2/13.3.3	
16	Underste dekkskledning, forgiftnings- og eksplosjonsfare	Regel II-2/34.8 Regel II-2/49.3	IMO-resolusjon A 687 (17)
17	Skott og dekk i klasse «A» og «B», brannintegritet	Regel II-2/3.3.5 Regel II-2/3.4.4	IMO-resolusjon A 754 (18)
18	Innretninger som skal hindre flammene i å bre seg til lastetankene i et oljetankskip	Regel II-2/59.1.5 Regel II-2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC-rundskriv 373/Rev. 1 IMO MSC-rundskriv 450/Rev. 1
19	Ikke brennbare materialer brukt i skillevegger i klasse «A», «B» og «C»	Regel II-2/3.1 Regel II-2/3.3.4 Regel II-2/3.4.3 Regel II-2/3.5	IMO-resolusjon A 472 (XII)

3. Radiokommunikasjonsutstyr

Gjenstand nr.	Betegnelse	SOLAS 74-regel med endringer, der det kreves «typegodkjenning»	Internasjonale prøvingsstandarder
20	VHF-nødradiopilesender	Regel IV/14	IMO-resolusjon A 612 (15) IMO-resolusjon A 662 IMO-resolusjon A 694 (17) IEC 945 ITU-R 693

*VEDLEGG B***Moduler for samsvarsvurdering****EF-TYPEPRØVING (MODUL B)**

1. Et meldt organ skal fastslå og attestere at en prøve som er representativ for den planlagte produksjon, oppfyller bestemmelsene i de internasjonale dokumenter som gjelder for den.
2. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal inngi søknad om EF-typeprøving til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte

- produsentens navn og adresse, og dessuten representantens navn og adresse dersom representanten har inngitt søknaden,
- en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er inngitt samtidig til et annet meldt organ,
- den tekniske dokumentasjonen beskrevet i nr. 3.

Søkeren skal stille til rådighet for det meldte organ et eksemplar som er representativt for den aktuelle produksjon, heretter kalt «type»⁽¹⁾. Det meldte organ kan be om ytterligere prøver dersom prøvingsprogrammet krever det.

3. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om produktet er i samsvar med kravene i de internasjonale dokumenter som gjelder for det. Den skal, så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte produktets design, konstruksjonsstandard, framstilling, installasjon og funksjon i samsvar med beskrivelsen av den tekniske dokumentasjon i tillegget til dette vedlegg.
4. Det meldte organ skal
 - 4.1. undersøke den tekniske dokumentasjonen og kontrollere at typen er produsert i samsvar med denne,
 - 4.2. utføre eller få utført passende undersøkelser og den prøving som er nødvendig for å kontrollere om kravene i gjeldende internasjonale dokumenter virkelig er anvendt,
 - 4.3. avtale med søkeren hvor undersøkelsene og den nødvendige prøving skal utføres.
5. Når typen tilfredsstill bestemmelsene i gjeldende internasjonale dokumenter, skal det meldte organ utstede et EF-typeprøvingssertifikat til søkeren. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, nærmere angivelse av utstyret, konklusjonene fra undersøkelsen, vilkårene for gyldigheten av sertifikatet og de data som er nødvendige for å identifisere den godkjente type.

En liste over de relevante delene i den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet, og det meldte organ skal oppbevare en kopi av den.

Dersom det meldte organ nekter å utstede et typesertifikat til produsenten, skal det gi en detaljert begrunnelse for avslaget.

Dersom en produsent inngir en ny søknad om typegodkjenning av utstyr som det er gitt avslag på utstedelse av typesertifikat for, skal søknaden vedkommende inngir til det meldte organ, inneholde all nødvendig dokumentasjon, herunder de tidligere prøvingsrapporter, begrunnelse for forrige avslag og nærmere angivelse av alle endringer utstyret har gjennomgått.

⁽¹⁾ En type kan omfatte flere produktvarianter forutsatt at forskjellene mellom dem ikke berører sikkerhetsnivået og de andre kravene til produktets kvalitet.

6. Søkeren skal informere det meldte organ som har den tekniske dokumentasjonen for EF-typeprøvingssertifikatet, om alle endringer av det godkjente produktet som vil kreve en tilleggsgodkjenning, når disse endringene kan berøre produktets samsvar med kravene eller vilkårene som er fastsatt for bruken av det. Denne tilleggsgodkjenningen skal gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typeprøvingssertifikatet.
7. Hvert meldt organ skal på anmodning oversende flaggmedlemsstatens myndigheter og de andre meldte organer relevante opplysninger om utstedte og tilbakekalte EF-typeprøvingssertifikater og tillegg.
8. De andre meldte organer kan få kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og/eller tilleggene til dem. Vedleggene til sertifikatene skal stilles til rådighet for de andre meldte organer.
9. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal oppbevare en kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og tilleggene til dem sammen med den tekniske dokumentasjonen i minst ti år regnet fra siste produksjonsdag.

TYPESAMSVAR (MODUL C)

1. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal forsikre seg om og erklære at de berørte produkter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og tilfredsstiller kravene i de internasjonale dokumenter som gjelder for dem. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hvert produkt merket og utarbeide en skriftlig erklæring om samsvar.
2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak, slik at produksjonsprosessen sikrer at de framstilte produktene er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i de internasjonale dokumenter som gjelder for dem.
3. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen i minst ti år regnet fra siste produksjonsdag.

KVALITETSSIKRING AV PRODUKSJONEN (MODUL D)

1. En produsent som oppfyller forpliktelsene fastsatt i nr. 2, skal forsikre seg om og erklære at de aktuelle produkter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hvert produkt merket og utarbeide en skriftlig erklæring om samsvar. Merket skal følges av identifikasjonssymbolet til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for produksjonen, skal utføre inspeksjon og prøving av ferdige produkter som fastsatt i nr. 3 og skal være underlagt tilsynet nevnt i nr. 4.
3. **Kvalitetssystem**
 - 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem for de berørte produkter til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte

- alle opplysninger som er relevante for den planlagte produktkategori,
- dokumentasjon for kvalitetssystemet,
- teknisk dokumentasjon for den godkjente typen og en kopi av EF-typeprøvingssertifikatet.

3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at produktene er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet.

Alle forhold, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige tiltak, rutiner og instruksjoner. Denne dokumentasjonen for kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en god beskrivelse av

- kvalitetsmålsettingene, organisasjonsplanen, ledernes ansvar og myndighet hva produktkvalitet angår,
- produksjonsprosessene, teknikkene for kvalitetskontroll og kvalitetssikring og de systematiske metoder og prosesser som vil bli anvendt,
- undersøkelsene og prøvingen som vil bli utført før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte dette vil skje,
- kvalitetsregistrene, f.eks. inspeksjonsrapporter, kontrolldata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv,
- mulighetene for å kontrollere at den påkrevde produktkvalitet blir oppnådd, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal forutsette at kvalitetssystemer der den aktuelle harmoniserte standard anvendes, er i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme den aktuelle produktteknologi. I vurderingsrutinen skal det være inkludert en inspeksjon av produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om vedtaket. Underretningen skal inneholde resultatene av undersøkelsen og et begrunnet vurderingsvedtak.

3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å opprettholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sitt vedtak. Underretningen skal inneholde resultatene av undersøkelsen og et begrunnet vurderingsvedtak.

4. Tilsyn på det meldte organs ansvar

- 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til produksjons-, inspeksjons-, kontroll- og lagringssteder og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistrene, f.eks. inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
- 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom utføre revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og anvender kvalitetssystemet, og det skal gi produsenten en revisjonsrapport.
- 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig utføre eller få utført prøving for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Organet skal gi produsenten en rapport om besøket og en prøvingsrapport dersom det er utført prøving.
5. Produsenten skal i minst ti år regnet fra siste produksjonsdag ha til rådighet for de nasjonale myndigheter
 - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd annet strekpunkt,
 - endringene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
 - vedtakene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4 siste ledd og i nr. 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldt organ skal oversende flaggstatens myndigheter og de andre meldte organer relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.

KVALITETSSIKRING AV PRODUKTER (MODULE)

1. En produsent som oppfyller forpliktelsene i nr. 2, skal forsikre seg om og erklære at de aktuelle produkter er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hvert produkt merket og utarbeide en skriftlig erklæring om samsvar. Merket skal følges av identifikasjonssymbolet til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for endelig produktinspeksjon og prøving som angitt i nr. 3 og skal være underlagt tilsynet nevnt i nr. 4.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem for de berørte produkter til et meldt organ etter eget valg.

Søknaden skal omfatte

- alle relevante opplysninger med hensyn til den planlagte produktkategori,
- dokumentasjon for kvalitetssystemet,
- teknisk dokumentasjon for den godkjente typen og kopi av EF-typeprøvingssertifikatet.

- 3.2. Innenfor rammen av kvalitetssystemet skal hvert produkt undersøkes, og det skal utføres hensiktsmessig prøving for å sikre at produktet er i samsvar med de tilsvarende krav i internasjonale dokumenter. Alle faktorer, krav og bestemmelser som produsenten har fulgt, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, rutiner og instruksjoner. Denne dokumentasjonen for kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en god beskrivelse av

- kvalitetsmålsettinger, organisasjonsplan, ledernes ansvar og myndighet hva produktkvalitetet angår,
 - undersøkelser og prøving som vil bli utført etter produksjonen,
 - midler til å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer effektivt,
 - kvalitetsregistre, f.eks. inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
- 3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal anta at kvalitetssystemer som anvender vedkommende harmoniserte standard, er i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme den aktuelle produktteknologi. I vurderingsrutinen skal det være inkludert et besøk til produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om vedtaket. Underretningen skal inneholde resultatene av undersøkelsen og et begrunnet vurderingsvedtak.

- 3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sitt vedtak. Underretningen skal inneholde resultatene av undersøkelsen og et begrunnet vurderingsvedtak.

4. Tilsyn på det meldte organs ansvar

- 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.

- 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til inspeksjons-, kontroll- og lagringssteder og skal gi det alle nødvendige opplysninger, særlig

- dokumentasjon for kvalitetssystemet,
- teknisk dokumentasjon,
- kvalitetsregistre, f.eks. inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.

- 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom utføre revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og bruker kvalitetssystemet, og det skal gi produsenten en revisjonsrapport.
- 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig utføre eller få utført prøving for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Organet skal gi produsenten en rapport om besøket og en prøvingsrapport dersom det er utført prøving.
5. Produsenten skal i minst ti år regnet fra siste produksjonsdag ha til rådighet for de nasjonale myndigheter:
 - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd tredje strekpunkt,
 - endringene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
 - vedtakene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4 siste ledd og i nr. 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldt organ skal på anmodning oversende flaggstatens myndigheter og de andre meldte organene relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.

PRODUKTVERIFISERING (MODUL F)

1. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal forsikre seg om og erklære at produktene underlagt bestemmelsene i nr. 3 er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet.
2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen sikrer produktenes samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet. Produsenten skal påføre hvert produkt merket og utarbeide en erklæring om samsvar.
3. Det meldte organ skal utføre passende undersøkelser og prøving for å kontrollere at produktet er i samsvar med kravene i de internasjonale dokumenter, enten ved å undersøke og prøve hvert enkelt produkt som angitt i nr. 4 eller ved å undersøke og prøve produktene på statistisk grunnlag som angitt i nr. 5, etter produsentens valg.
- 3a. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal beholde en kopi av erklæringen om samsvar i minst ti år regnet fra siste produksjonsdag.
- 4. Verifisering ved undersøkelse og prøving av hvert enkelt produkt**
 - 4.1. Alle produkter skal undersøkes enkeltvis, og nødvendig prøving skal utføres for å verifisere at de er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet.
 - 4.2. Det meldte organ skal sette eller få satt sitt identifikasjonssymbol på hvert godkjent produkt og utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingen som er utført.
 - 4.3. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal sørge for at det på anmodning er mulig å forevise flaggstatens myndigheter samsvarssertifikatene utstedt av det meldte organ.
- 5. Statistisk verifisering**
 - 5.1. Produsenten skal framlegge sine produkter i form av ensartede partier og treffe alle nødvendige tiltak slik at produksjonsprosessen sikrer at alle partier blir ensartet.

5.2. Alle produkter skal være tilgjengelige for verifisering i form av ensartede partier. Det skal tas en stikkprøve fra hvert parti. Produktene i prøven skal undersøkes enkeltvis, og nødvendig prøving skal utføres for å sikre at de er i samsvar med de relevante kravene i internasjonale dokumenter, og for å avgjøre om partiet skal godkjennes eller avvises.

5.3. Når det gjelder godkjente partier, skal det meldte organ sette eller få satt sitt identifikasjonsnummer på hvert produkt og utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingen som er utført. Alle produktene i partiet kan markedsføres, bortsett fra dem som ble funnet ikke å være i samsvar.

Dersom et parti blir avvist, skal det meldte organ eller vedkommende myndighet treffe passende tiltak for å hindre at partiet blir markedsført. Dersom avvisning forekommer ofte, kan det meldte organ innstille den statistiske verifiseringen inntil videre.

Produsenten kan på det meldte organs ansvar sette organets identifikasjonsnummer på produktene under produksjonsprosessen.

5.4. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal sørge for at det på anmodning er mulig å forevise flaggstatens myndigheter samsvarssertifikatene utstedt av det meldte organ.

ENHETSVERIFISERING (MODUL G)

1. Denne modulen beskriver rutinen der produsenten forsikrer seg om og erklærer at det aktuelle produkt, som det er utstedt et sertifikat som nevnt i nr. 2 for, er i samsvar med kravene i de internasjonale dokumenter som gjelder for det. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre produktet merket og utarbeide en samsvarserklæring.
2. Det meldte organ skal undersøke det enkelte produkt og utføre den nødvendige prøving for å sikre at produktet er i samsvar med de relevante krav i internasjonale dokumenter. Det meldte organ skal sette eller få satt sitt identifikasjonsnummer på det godkjente produktet og utarbeide et samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingen som er utført.
3. Formålet med den tekniske dokumentasjonen er å gjøre det mulig å vurdere om produktet er i samsvar med kravene i de internasjonale dokumenter, og å gjøre det mulig å forstå framstillingen av produktet, dets design og funksjon.

FULLKVALITETSSIKRING (MODUL H)

1. En produsent som oppfylder forpliktelsene i nr. 2, skal forsikre seg om og erklære at de aktuelle produkter oppfyller kravene i de internasjonale dokumenter som gjelder for dem. Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal påføre hvert produkt merket og utarbeide en skriftlig erklæring om samsvar. Merket skal følges av identifikasjonssymbolet til det meldte organ som er ansvarlig for tilsynet nevnt i nr. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for design, produksjon, sluttkontroll av produkter og prøving som angitt i nr. 3 og være underlagt tilsyn som angitt i nr. 4.
3. **Kvalitetssystem**
 - 3.1. Produsenten skal sende inn søknad om vurdering av sitt kvalitetssystem til et meldt organ.

Søknaden skal omfatte

- alle relevante opplysninger med hensyn til den planlagte produktkategori,
- dokumentasjon for kvalitetssystemet.

3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at produktene er i samsvar med kravene i de internasjonale dokumenter som gjelder for dem.

Alle faktorer, krav og bestemmelser som produsenten har benyttet, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, rutiner og instruksjoner. Denne dokumentasjonen for kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolking av kvalitetstiltak og -rutiner som kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Den skal særlig omfatte en god beskrivelse av

- kvalitetsmålsettinger, organisasjonsplan, ledernes ansvar og deres myndighet hva produktkvalitet angår,
- de tekniske spesifikasjoner for design, medregnet standarder, som vil bli anvendt, samt de virkemidler som vil bli brukt for at grunnleggende krav i de internasjonale dokumenter som gjelder for produktene, vil bli oppfylt,
- teknikkene for kontroll og verifisering av design, systematiske metoder og prosesser som vil bli anvendt under utformingen av produktene i forbindelse med den aktuelle produktkategori,
- de tilsvarende teknikker for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring samt systematiske metoder og prosesser som vil bli brukt,
- undersøkelser og prøving som vil bli utført før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte dette vil skje,
- kvalitetsregistre, f.eks. inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv,
- midler til å overvåke at den fastsatte produkt- og designkvalitet oppnås, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det meldte organ skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det oppfyller kravene nevnt i nr. 3.2. Det skal anta at kvalitetssystemer som anvender den aktuelle harmoniserte standard, er i samsvar med kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme den aktuelle produktteknologi. I vurderingsrutinen skal det være inkludert et besøk til produsentens anlegg.

Produsenten skal underrettes om vedtaket. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen og et begrunnet vurderingsvedtak.

3.4. Produsenten skal påta seg å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fortsatt fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller dennes representant etablert i Fellesskapet skal holde det meldte organ som godkjente kvalitetssystemet, underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Det meldte organ skal vurdere de foreslåtte endringer og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil tilfredsstille kravene nevnt i nr. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Organet skal underrette produsenten om sitt vedtak. Underretningen skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen og et begrunnet vurderingsvedtak.

4. EF-tilsyn på det meldte organs ansvar

- 4.1. Formålet med tilsynet er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi det meldte organ adgang til utformings-, produksjons-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder og gi det alle nødvendige opplysninger, særlig
 - dokumentasjon for kvalitetssystemet,
 - kvalitetsregistre fastsatt i den del av kvalitetssystemet som gjelder design, f.eks. resultater av analyser, beregninger, prøving osv,
 - kvalitetsregistre fastsatt i den del av kvalitetssystemet som gjelder produksjonen, f.eks. inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om vedkommende personells kvalifikasjoner osv.
- 4.3. Det meldte organ skal med jevne mellomrom utføre revisjoner for å forsikre seg om at produsenten opprettholder og bruker kvalitetssystemet, og gi produsenten en revisjonsrapport.
- 4.4. Det meldte organ kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan organet om nødvendig utføre eller få utført prøving for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Organet skal gi produsenten en rapport om besøket og en prøvingsrapport dersom det er utført prøving.
5. Produsenten skal i minst ti år regnet fra siste produksjonsdag ha til rådighet for de nasjonale myndigheter:
 - dokumentasjonen nevnt i nr. 3.1 annet ledd annet strekpunkt,
 - endringene nevnt i nr. 3.4 annet ledd,
 - vedtakene og rapportene fra det meldte organ nevnt i nr. 3.4 siste ledd og i nr. 4.3 og 4.4.
6. Hvert meldt organ skal på anmodning oversende flaggstatens myndigheter og de andre meldte organer de relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer.

7. Undersøkelse av design

- 7.1. Produsenten skal sende inn søknad om undersøkelse av design til ett enkelt meldt organ.
- 7.2. Søknaden skal gjøre det mulig å forstå framstillingen av produktet, dets design og funksjon og å vurdere om det er i samsvar med kravene i de internasjonale dokumenter.

Søknaden skal omfatte

- spesifikasjonene for design, medregnet standarder, som er anvendt,
- de nødvendige bevis for at de er tilstrekkelige, særlig når standardene nevnt i artikkel 5 ikke er anvendt i sin helhet. Bevisene skal omfatte resultatene av prøving utført av produsentens laboratorium eller av andre på vedkommendes vegne.

- 7.3. Det meldte organ skal gjennomgå søknaden, og når det finner at designen er i samsvar med de aktuelle bestemmelser i de internasjonale dokumenter, skal det utstede et EF-sertifikat for designundersøkelse til søkeren. Sertifikatet skal inneholde konklusjonene fra undersøkelsen, vilkårene for gyldigheten av denne, de nødvendige data for å identifisere den godkjente design og eventuelt en beskrivelse av produktets funksjon.
- 7.4. Søkeren skal holde det meldte organ som utstedte EF-sertifikatet for designundersøkelse, underrettet om alle endringer i den godkjente design. Endringer i den godkjente design krever tilleggsgodkjenning fra det meldte organ som utstedte EF-sertifikatet for designundersøkelse, når endringene kan innvirke på produktets samsvar med de grunnleggende krav i de internasjonale dokumenter eller de fastsatte vilkår for bruk av produktet. Tilleggsgodkjenningen skal gis i form av et tillegg til EF-sertifikatet for designundersøkelse.
- 7.5. De meldte organer skal på anmodning oversende flaggstatens myndigheter og de andre meldte organer relevante opplysninger i forbindelse med:
- utstedte EF-sertifikater for designundersøkelse og tillegg til dem,
 - tilbakekalte EF-godkjenninger av design og tilleggsgodkjenninger.
-

*Tillegg til vedlegg B***Teknisk dokumentasjon som produsenten skal framlegge for det meldte organ**

Bestemmelsene i dette tillegg får anvendelse på samtlige moduler i vedlegg B.

Den tekniske dokumentasjonen nevnt i vedlegg B skal omfatte alle relevante opplysninger eller midler som produsenten anvender for å forsikre seg om at utstyret er i samsvar med de grunnleggende krav som får anvendelse på det.

Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å forstå framstillingen av produktet, dets design og funksjon samt vurdere om det er i samsvar med kravene i de relevante internasjonale dokumenter.

Dokumentasjonen skal, så langt det er nødvendig for vurderingen, inneholde

- en generell beskrivelse av produktet,
- konstruksjons- og produksjonstegninger, komponentlister, lister over delmontasjer, strømkretsskjemaer osv,
- beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå nevnte tegninger og lister og produktets virkemåte,
- resultatene av konstruksjonsberegninger, undersøkelser som er utført på nøytralt grunnlag osv,
- nøytrale prøvingsrapporter,
- håndbøker for installasjon, bruk og vedlikehold.

Dersom det er relevant, skal konstruksjonsdokumentasjonen inneholde følgende:

- attester for utstyr som inngår i innretningen,
 - attester og sertifikater for metoder ved produksjon og/eller inspeksjon og/eller kontroll av innretningen,
 - ethvert annet dokument som gjør det mulig for det meldte organ å foreta en bedre vurdering.
-

*VEDLEGG C***Minstekriterier som medlemsstatene skal ta hensyn til ved utpeking av organer**

1. De meldte organer skal være i samsvar med de relevante standarder i EN 45 000-serien.
2. Det meldte organ skal være uavhengig og skal ikke kontrolleres verken av produsenter eller leverandører.
3. Det meldte organ skal være etablert på Fellesskapets territorium.
4. Dersom det meldte organ utsteder typegodkjenning på vegne av en medlemsstat, skal medlemsstaten forsikre seg om at det meldte organs kompetanse, erfaring og personell er av en slik art at organet kan utstede typegodkjenninger i samsvar med kravene i dette direktiv og garantere et høyt sikkerhetsnivå.
5. Det meldte organ skal kunne yte ekspertise på sjøfartsområdet.

Et meldt organ er berettiget til å gjennomføre rutiner for samsvarsvurdering for enhver markedsdeltaker som er etablert i eller utenfor Fellesskapet.

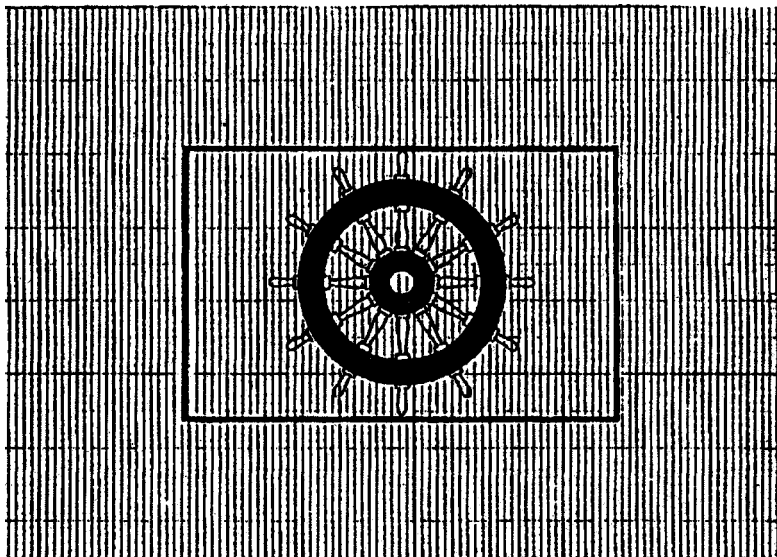
Et meldt organ kan gjennomføre rutiner for samsvarsvurdering i enhver medlemsstat eller tredjestat ved bruk av midler på sitt hovedkontor eller personale ved et datterforetak i utlandet.

Dersom et datterforetak av det meldte organ gjennomfører rutiner for samsvarsvurdering, skal alle dokumenter i forbindelse med rutinene for samsvarsvurdering utstedes av det meldte organ og i dets navn, og ikke i datterforetakets navn.

Et datterforetak av et meldt organ som er etablert i en medlemsstat, kan imidlertid utstede dokumenter i forbindelse med samsvarsvurdering dersom det er utpekt av den berørte medlemsstat.

*VEDLEGG D***Samsvarsmerke**

Samsvarsmerket skal være i samsvar med følgende grafiske modell:

Dersom merket forminskes eller forstørres, skal størrelsesforholdet slik det framgår av figuren ovenfor, overholdes.

Merkets ulike komponenter skal ha tilnærmet samme vertikale mål, som skal være minst 5 mm.

Dette minstemålet kan fravikes når det gjelder små innretninger.